

Sjómannahög

Söngbók búin til á www.guitarparty.com

Efnisyfirlit

Allt á floti	3
Einsi kaldi úr Eyjunum	4
Gvendur á eyrinni	5
Göllavísur	6
Kokkur á kúttar frá Sandi	7
Kátir voru karlar	8
Ship ohoj	9
Sjómannavalsinn	10
Stolt siglir fleyið mitt	11
Suðurnesjamenn	12
Vertu sæl mey	13
Vor við sæinn	14
Á sjó	15
Ó, María mig langar heim	16
Úti í Eyjum	17
Þórður sjóari	18

Allt á floti

Höfundur lags: Tommy Steele Höfundur texta: Jón Sigurðsson Flytjandi: Skapti Ólafsson

Það er allt á floti alls staðar,
ekkert nema sjór, en segðu mér
Hvað get ég annað en hugsað til þín,
sem heima bíður þín

Nú er svalt á sjó, sjaldan fæ ég næturro
við stýrið ég stend og hugsa heim nú
við stofugluggan ert þú

Hér er allt á floti alls staðar,
ekkert nema ólgandi haf
Hvað get ég annað en hugsað til þín,
sem heima bíður þín

Ég sigl' um heimsins höf,
hef í mörgum höfnum töf
Lít ég Grænlands fjöll og Grikklands storð
og garpar syngja um borð

Allt á floti alls staðar,
en ekkert til að drekka, segðu mér
Hvað get ég annað en hugsað til þín,
sem heima bíður þín

Það er kátt í hverri höfn,
hirðum ekki um hallir né söfn
Í farmanns æðum ólgar blóðið ört
hvort björt er mey eða svört.

Já það er allt á floti alls staðar,
ekkert nema hú hú húllum hæ
En sá glaumur aldrei glepur mig,
ég geymi minning' um þig

Er skipið aftur snýr,
sjá landið rís úr haf'á ný
Í nótt verður leikið og dansað dátt
og lagið sungið kátt

Það er allt á floti alls staðar,
þó ekki nema tíu tíma stím
Hvað get ég annað en hugsað til þín,
sem heima bíður þín

Ég kem til þín í kvöld,
við kossa blíða og ástareld
Bæði gleymum við stund og stað
ég seg'ei meir' um það

Það er allt á floti alls staðar,
ekkert nema hú hú húllum hæ
Hvað get ég annað en hugsað til þín,
sem heima bíður þín
Bíður, vakir og bíður, tíminn líðurfljótt

Einsi kaldi úr Eyjunum

Höfundur lags: Jón Sigurðsson Höfundur texta: Jón Sigurðsson Flytjandi: Ragnar Bjarnason

Ég heiti Einsi kaldi' úr Eyjunum.
Og ég er innundir hjá meyjunum.
Og hvar sem ég um heiminn fer,
þær horfa' á eftir mér.
Ég hef siglt um höfin hrein og blá
og hitt þær bestu' í Spánía.
Þær slógust þar um mig, einar þrjár
með alveg kolsvart hár

En í landi ást og víf.

Tralala. Tralala.
Úti' á sjónum er mitt líf.
Tralala. Tralala.
En í landi ást og víf.

Ég var lengi í kóngsins Kaupinhöfn
og kanski gæti ég fáein nöfn
látið þig fá, ef langar þig
og laglega biður mig.
Og þaðan fór ég til Þýskalands
og þar lenti ég í meyjafans,
því allar vildu þær eignast mann,
og maðurinn - ég var hann.

Tralala. Tralala.
Úti' á sjónum er mitt líf.
Tralala. Tralala.
En í landi ást og víf.

Og austur á fjörðum eitthvert kvöld
ég álpaðist í töðugjöld.
Ég bjargaði mér fyrir björgin dimm,
því þær báðu mín einar fimm.
Í Borgarfjörðinn brá ég mér
á ball, rétt eins og gengur hér.
Þar hópurinn allur horfði á mig
og hver vildi reyna sig.

Tralala. Tralala.
Úti' á sjónum er mitt líf.
Tralala. Tralala.
En í landi ást og víf.

Hvort sem ég á leiðir út um sjó,
til austurheims eða Mexíkó,
hvort særok er eða siglt í blæ
mér er sama hvar ég ræ.
Því ég veit, að hvar sem um ég fer
bíða meyjarmar eftir mér.
en hugsu þær um hjónaband
í hasti ég flý í land.

Tralala. Tralala.
Úti' á sjónum er mitt líf.
Tralala. Tralala.

Gvendur á eyrinni

Höfundur lags: Rúnar Gunnarsson Höfundur texta: Þorsteinn Eggertsson Flytjandi: Dátar

Hann Gvendur á Eyrinni var gamall skútukarl
og gulan þorskin dró.
Hann kaus heldur svitabað en kvennafar og svall.
Í koti einn hann bjó.

Og aldrei sást Gvendur gamli eyða nokkru fé
og aldrei fékk hann frí.
Var daufur að skemmta sér og dansspor aldrei sté
en dvaldi koti sínu í.

Hann vann á eyrinni vikuna allaa
og fór í aðgerð þegar vel gaf.
Og vel hann dugði til að afferma dalla
og dag né nótt hann varla svaf.

Hann hafði í kindakofa átján gamlar ær
og af þeim gleði hlaut.
Af alúð og natni oft hann annaðist um þær,
já, eins og brothætt skraut.

Hann vann á eyrinni vikuna alla
og fór í aðgerð þegar vel gaf.
Og vel hann dugði til að afferma dalla
og dag né nótt hann varla svaf.

Hann Gvendur á Eyrinni var gæðasál og hrein
sem göfgi hafði sýnt.
Hann liggur nú örpreyttur og lúin hvílir bein
og leiðið hans er týnt.

Hann vann á eyrinni vikuna alla
og fór í aðgerð þegar vel gaf.
Og vel hann dugði til að afferma dalla
og dag né nótt hann varla svaf.

Göllavísur

Höfundur lags: Ási í Bæ Höfundur texta: Ási í Bæ Flytjandi: Ási í Bæ

Capó á 3.band

Gölli hann var einn af okkur þeyjum
sem aldrei kannski rétta strikið fann.
Fæddur var og uppallinn í Eyjum
og ekki var nú mulið undir hann
og ekki var nú mulið undir hann.

Fimmtán ára af flestum þeyjum bar hann
þeir fundust ekki klárari til sjós.
Af aflakóngum eftirsóttur var hann
sem afbragðsmaður hlaut hann þökk og hrós.
sem afbragðsmaður hlaut hann þökk og hrós.

Á meðan aðrir innandyra dvöldu
og dreyndu um frægð í Cambridge eða Voss
hans skóli var hjá útsynningi og öldu
og oft á tíðum hlaut hann votan koss.
og oft á tíðum hlaut hann votan koss.

En stundum verður för um sæinn sollinn
svoleiðis að varla sést í land
þá trúi ég að þeir taki úr sér hrollinn
og tæmi eina flösku svona í bland.
og tæmi eina flösku svona í bland.

Þó þeir væru að segja sem sjálfir eitt sinn deyjja
hve svakalegur værir þú ó, Gölli Valdason
þá vil ég bara segja að sumir ættu að þegja
það saknar þeirra enginn ó, Gölli Valdason

Þó hann færi að þjóra meira og meira
og þó hann væri alltaf til í splæs
ef út á miðin kallinn vildi keyra
þá kom hann Gölli strax við fyrsta ræs,
þá kom hann Gölli strax við fyrsta ræs.

Við gogginn var hann feiknalega fimur
þeir flutu ekki margir aftur með
Í úrgreiðslunni öllu meiri limur
og úthaldið var fáum einum léð,
og úthaldið var fáum einum léð.

Og alltaf var hann Gölli í ekta skapi
og í átján stiga frosti er kalt á sjó
berhentur hann buslaði í krap
og bara tók í vörina og hló.
og bara tók í vörina og hló.

Í landlegunum víða flæktist fullur
og fjúka lét þá orðin laus við tafs
til þeirra er töldu sérhvern byttu og bullu
sem blotnað hafði í fleiru en drafi hafs.
sem blotnað hafði í fleiru en drafi hafs.

Þó þeir væru að segja sem sjálfir eitt sinn deyjja
hve svakalegur værir þú ó, Gölli Valdason
þá vil ég bara segja að sumir ættu að þegja
það saknar þeirra enginn ó, Gölli Valdason

Já, það var satt þeir sendu honum mínu
sem sjálfir aldrei sprændu á þorskaslóð
því hann var ekki einn af þessum fínu
Sem eiga sitt á þurru í sparísjóð.
Sem eiga sitt á þurru í sparísjóð.

En þeir sem aldrei girntust glasasyndir
en göfugmennsku tigna allra mest
þeir ættu að birta sínar sálarmyndir
og svo skulum við dæma hverjum ferst.
og svo skulum við dæma hverjum ferst.

Og seinna þegar hinstu skuggar skella
og skola Gölla upp til næsta lands
þá ætla ég á leiðið hans að hella
úr heilli, því að ég mun sakna hans.
úr heilli, því að ég mun sakna hans.

Þó þeir væru að segja sem sjálfir eitt sinn deyjja
hve svakalegur værir þú ó, Gölli Valdason
þá vil ég bara segja að sumir ættu að þegja
það saknar þeirra enginn ó, Gölli Valdason

Kokkur á kúttar frá Sandi

Höfundur lags: Ólafur Gaukur Þórhallsson Höfundur texta: Örnólfur í Vík Flytjandi: Ragnar Bjarnason

Ég er kokkur á kúttar frá Sandi.
Ég fæ kjaftshögg hvern einasta dag.
Og ekki líður mér betur í landi,
ef ég lendi við konuna í slag.
Hún er tvígild að afli hún Tóta
og ég tala' ekki um sé hún reið,
enda tek ég þá fljótast til fóta,
því flótti' er sú einasta leið.

Ég var ungur er Tóta mig tældi.
Okkar trúlofun samstundis birt.
Og í hjónaband þvínæst mér þvældi,
það var óveðursblandað og stirt.
Því þegar frá leið hljóp fjandinn í svínið
og er fædd voru ellefu börn,
þá var búið með gaman og grínið
þá var grátur mín einasta vörn.

Því á kvöldin er kjaftshögginn dundu,
svo í kjammana báða mig sveið,
og tárin af hvörmum mér hrundu,
þegar hræddur undir rúmið ég skreið.
Já, þá skemmti' hún sér skjátan sú arna,
er hún skammirnar dynja á mér lét,
meðan himdi ég hundflaturlarna
og hreyfði mig ekki um fet.

En á kúttarnum allir sig krossa,
ef ég kem fram með viðbrenndan graut.
Og skipstjórnas brástjórnnum blossa
meðan bölvur hann rétt eins og naut.
Og ef kjötsúpan virðist með kekkjum
eða kjötbollan reynist of hrá,
þeir kenna slíkt helvítis hrekkjum
svo hefst skemmtunin vöngum mér á.

Ef ég lifað fæ lengur en Tóta
er hún leggur á eilífðarbraut,
skal ég dansa og daganna njóta
og elda dýrindis rúsínugraut.
En mig hryllir, ef hittumst við aftur
er ég héðan af jörðinni fer,
nema einhver mér ókunnur kraftur
komi óðar og liðsinni mér.

Kátir voru karlar

Höfundur lags: J. E. Jonasson Höfundur texta: Geir Sigurðsson Flytjandi: Skagakvartettinn

Kátir voru karlar á kúttar Haraldi.
Til fiskiveiða fóru frá Akranesi.
Og allir komu þeir aftur
og enginn þeirra dó.
Af ánægju út að eyrum
hver einasta kerling hló.

Hún hló, hún hó, hún skelli, skellihló.
Hún hló, hún hó, hún skelli, skellihló.
La, la, la-la-la-la-la-la-la, la.
La, la, la-la-la-la-la-la-la, la.

Ship ohoj

Höfundur lags: Oddgeir Kristjánsson Höfundur texta: Loftur Guðmundsson Flytjandi: Sextett Ólafs Gauks

Sjómannslíf, sjómannslíf
draumur hins djarfa manns,
blikandi bárufans,
býður í trylltan dans.
Sjómannslíf, sjómannslíf,
ástir og ævintýr,
fögnuð í faðmi býr
brimhljóð og veðragnýr.

Ship ohoj, ship ohoj
ferðbúið liggur fley.
Ship ohoj, ship ohoj
boðanna bíð ég ei.

Við stelpurnar segi ég
ástarljúf orð,
einn, tveir, þrír kossar,
svo stekki ég um borð.

Ship ohoj, ship ohoj
mig seiðir hin svala dröfn.
Ship ohoj, ship ohoj
og svo nýja í næstu höfn.

Sjómannavalsinn

Höfundur lags: Svavar Benediktsson Höfundur texta: Kristján frá Djúpalæk Flytjandi: Sigurður Ólafsson

Það gefur á bátinn við Grænland
og gustar um sigluna kalt,
en togarasjómanni tamast það er
að tala sem minnst um það allt.
En fugli sem flýgur í austur
er fylgt yfir hafið með þrá.
Og vestfirskur jökull, sem heilsar við Horn
í hilling með sólroðna brá,
segir velkominn heim, segir velkominn heim,
þau verma hin þögulu orð.
Sértu velkominn heim, yfir hafið og heim.
Þá er hlegið við störfín um borð.

En geigþungt er brimið við Grænland
og gista það kys ekki neinn.
Hvern varðar um draum þess og vonir og þrár,
sem vakir þar hljóður og einn.
En handan við kólguna kalda
býr kona, sem fagnar í nótt
og raular við bláeygan, sofandi son
og systur hans, þaggandi hljótt:
Sértu velkominn heim, sértu velkominn heim.
Að vestan er siglt gegnum ís.
Sértu velkominn heim, yfir hafið og heim
og Hornbjarg úr djúpinu rís.

Stolt siglir fleyið mitt

Höfundur lags: Gylfi Ægisson Höfundur texta: Gylfi Ægisson Flytjandi: Áhöfnin á Halastjörnunni.

Stolt siglir fleyið mitt stórsjónum á,
sterklegur skrokkurinn vagnar til og frá.
Líf okkar allra og limi það ber
langt út á sjó hvert sem það fer.

Stolt siglir fleyið mitt stórsjónum á,
stormar og sjóir því grandað ekki fá.
Við allir þér unnum, þú ást okkar átt,
Ísland við nálgumst nú brátt.

Ísland, gamla Ísland, ástkær fósturjörð.
Við eflum þinn hag hvern einasta dag,
í stormi og hríð, hvert ár, alla tíð.

Stolt siglir fleyið mitt stórsjónum á,
sterklegur skrokkurinn vagnar til og frá.
Íslandið stolt upp úr öldunum rís,
eyjan sem kennd er við ís.

Ísland, gamla Ísland, ástkær fósturjörð.
Við eflum þinn hag hvern einasta dag,
í stormi og hríð, hvert ár, alla tíð.

Suðurnesjamenn

Höfundur lags: Sigvaldi Kaldalóns Höfundur texta: Ólína Andrésdóttir Flytjandi: Savanna Tríoíð

Sæmd er hverri þjóð að eiga sægarpa enn.
Ekki var að spauga með þá Útnesjamenn.

Sagt hefur það verið um Suðurnesjamenn
fast þeir sóttu sjóinn og sækja hann enn.

Unnur bauð þeim faðm sinn svo ferleg og há.
Kunnu þeir að beita hana brögðum sínum þá.

Sagt hefur það verið um Suðurnesjamenn
fast þeir sóttu sjóinn og sækja hann enn.

Kunnu þeir að stýra, og styrk var þeirra mund.
Bárum ristur byrðingarnir ólífisund.

Sagt hefur það verið um Suðurnesjamenn
fast þeir sóttu sjóinn og sækja hann enn.

Ekki er að spauga með íslenskt sjómansblóð,
ólgandi sem hafið og eldfjallaglóð.

Sagt hefur það verið um Suðurnesjamenn
fast þeir sóttu sjóinn og sækja hann enn.

Ásækið sem logi og áræðið sem brim,
hræðist hvorki brotsjó né bálviðra glym.

Sagt hefur það verið um Suðurnesjamenn
fast þeir sóttu sjóinn og sækja hann enn.

Gull að sækja' í greipar þeim geigvæna mar
ekki nema ofurmennum ætlandi var.

Sagt hefur það verið um Suðurnesjamenn
fast þeir sóttu sjóinn og sækja hann enn.

Vertu sæl mey

Höfundur lags: Loftur Guðmundsson Höfundur texta: Ási í Bæ Flytjandi: Björgvin Halldórsson

Við brimsorfna kletta
bárurnar skvetta
hvítfectum öldum
á húmdökkum kvöldum,
sjómanninn laða og seiða.
Skipstjórar kalla, skipanir gjalla,
vélarnar emja, æpa og lemja,
á haf skal nú haldið til veiða.

Vertu sæl mey
Ég kem aftur er kvöldar á ný.
Gleymdu mér ei.
þó að brimið sér bylti með gny.
Eigir þú yl
handa sjómanni' er sjöstjarnan skín,
þá stendur hann brosandi' í stórsjó og byl
við sinn stjórnvöl og hugsar til þín.

Vor við sæinn

Höfundur lags: Oddgeir Kristjánsson Höfundur texta: Árni úr Eyjum Flytjandi: Grettir Björnsson

Bjartar vonir vakna
í vorsins ljúfa blæ,
bjarmar yfir björgum
við bláan sæ.
Fagur fuglasöngur
nú fyllir loftin blá,
brjóstin ungu bifast
af blíðri þrá.

Í æðum ólgar blóð
í aftansólar glóð,
ég heyri mildan hörpuslátt.
Ég heyri huldumál,
er heilla mína sál
við hafið svalt og safirblátt.

Komdu vina kæra,
ó, komdu út með sjó,
bylgjur klettinn kyssa
í kvöldsins ró.
Viltu með mér vaka,
þú veist ég elska þig.
Komdu vina kæra,
og kysstu mig.

Á sjó

Höfundur lags: V. Doonican Höfundur texta: Ólafur Ragnarsson Flytjandi: Hljómsveit Ingimars Eydal

Á sjó (á sjó) þeir sóttu fyrr
og sigld'um höfin blá
Þeir eru fræknir fiskimenn
og fást við úfinn sjá
Milli hafn'um heiminn
þeir halda sína leið
Á sjó (á sjó) þeir sækja enn
og sigl'um höfin breið

Á sjó (á sjó) þeir sótti fyrr
og sigld'um höfin blá
Þeir eru fræknir fiskimenn
og fást við úfinn sjá
Milli hafn'um heiminn
þeir halda sína leið
Á sjó (á sjó) þeir sækja enn
og sigl'um höfin breið
Á sjó, á sjó.

Fræknir sjómenn fyrrum komu að
frjálsri Íslands strönd
þeir héðan sigld'um höfin djúp
og herjuðu ókunn lönd
En síðan margir sægarpar
siglt hafa landi frá
bátar þeirra borist hafa
bylgjum sjávar á

Á sjó (á sjó) þeir sóttu fyrr
og sigld'um höfin blá
Þeir eru fræknir fiskimenn
og fást við úfinn sjá
Milli hafn'um heiminn
þeir halda sína leið
Á sjó (á sjó) þeir sækja enn
og sigl'um höfin breið

Þeir staðið haf'í stormi
og stórsjó dag og nótt
móti bylgjum frost og fanna
fast þeir hafa sótt
Er skipið öslar öldurnar
þá ólgar þeirra blóð
þeir eru sannir sjómenn
til sóma okkar þjóð

Á sjó (á sjó) þeir sóttu fyrr
og sigld'um höfin blá
Þeir eru fræknir fiskimenn
og fást við úfinn sjá
Milli hafn'um heiminn
þeir halda sína leið
Á sjó (á sjó) þeir sækja enn
og sigl'um höfin breið

Þeir sífellt far'um sjávarleið
og sigla varning heim
fiskinn góða fær' á land
við fögnum öllum þeim
Þeir lifa djarft á land' og sjó
í leik og hverri þraut
þeir eru hafsins hetjur
þeim heiður fall'í skaut

Ó, María mig langar heim

Höfundur lags: Tills Wilkins Höfundur texta: Ólafur Gaukur Þórhallsson Flytjandi: Ýmsir

Hann sigldi út um höfin blá í 17 ár
og sjómennsku kunni hann upp á hár,
Hann saknaði alla tíð stúlkunnar
og mynd hennar stöðugt í hjarta hann bar.

Ó, María mig langar heim.
Ó, María mig langar heim.
Því heima vil ég helst vera.
Ó, María hjá þér.

Í höfnum var hann hrókur mikils fagnaðar
hann heillaði þar allar stúlkurnar
en aldrei hann meyjarnar augum leit
það átti ekki við hann að rjúfa sín heit.

Ó, María mig langar heim.
Ó, María mig langar heim.
Því heima vil ég helst vera.
Ó, María hjá þér.

Loks kom að því, hann vildi halda heim á leið
til hennar sem sat þar og beið og beið
hann hætti til sjós, tók sinn hatt og staf
og heimleiðis sigldi um ólgandi haf.

Ó, María mig langar heim.
Ó, María mig langar heim.
Því heima vil ég helst vera.
Ó, María hjá þér.

En fleyið bar hann aldrei heim að fjarðarströnd.
Hann siglir ei lengur um ókunn lönd.
En María bíður og bíður enn
Hún bíður og vonar hann komi nú senn.

Ó, María mig langar heim.
Ó, María mig langar heim.
Því heima vil ég helst vera.
Ó, María hjá þér.

Úti í Eyjum

Höfundur lags: Jakob Frímagnússon Höfundur texta: Egill Ólafsson Flytjandi: Stuðmenn

Úti í Eyjum - bjó Einar kaldi - er hann hér enn?
Hann var öðlingsdregur, ja svona eins og gengur
um Eyjamenn.

Í kvenmannsholdið kleip hann soldið
klípur hann enn?

Hann sigldi um sæinn, svalan æginn
siglir hann enn?

Allir saman nú:

Tra-la-la, tra-la-la la-la,
hann bjargaði sér fyrir björgin dimm,
Tra-la-la, tra-la-la la-la,
þær báðu hans einar fimm.

Hann unni einni, Önnu hreinni,
ann'ann'enn'enn?

En hvar er Anna, elsku Anna?

Við spyrjum konur og menn.

Hann sást með Guddu, sætri buddu,
í suðlægri borg,

en Anna situr, ein og bitur,

í ástarsorg.

Allir saman nú:

Tra-la-la, tra-la-la la-la,
hann bjargaði sér fyrir björgin dimm,
Tra-la-la, tra-la-la la-la,
þær báðu hans einar fimm.

Mér er sem ég sjá'ann Einar kalda,
mér er sem ég sjá'ann Einar hér.
Er hann Einsí kannski búinn að tjalda
við hliðina á þér...

Mér er sem ég sjá'ann Einar kalda,
mér er sem ég sjá'ann Einar hér.
Er hann Einsí kannski búinn að tjalda
við hliðina á þér...

Þórður sjóari

Höfundur lags: Ágúst Pétursson Höfundur texta: Kristján frá Djúpalæk Flytjandi: Vilhjálmur Vilhjálmsson

Hann elskaði þilför, hann Þórður,
og því komst hann ungur á flot.
Og hann kunni betur við Halann
en hleinarnar neðan við Kot.
Hann kærði sig ekkert um konur,
en kunni að glingra við stút,
og tæki 'ann upp pyttlu er töf var á löndun,
hann tók 'ana hvíldarlaust út.

Og þá var hann vanur að segja til svona:
Ja, sjómennskan er ekkert grín.
Þó skyldi ég sigla um eilífan aldur,
ef öldurnar breyttust í vín.
Þó skyldi ég sigla um eilífan aldur,
ef öldurnar breyttust í vín.
Ja, sjómennskan, ja, sjómennskan,
ja, sjómennskan er ekkert grín.
Ja, sjómennskan, ja, sjómennskan,
ja, sjómennskan er ekkert grín.